601/00

Den 11. september 2000 blev i sag nr. 52.419:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Yorkshire Forsikring
c/o Advokat Bent Bramsen
Bredgade 23, 1.
1260 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft ulykkesforsikring i Yorkshire Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning bl.a. med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet. Selskabet finder, at klageren ikke har godtgjort, at han er kommet til skade ved et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Klageren var i perioden 1/12 1993 til 1/12 1997 omfattet af en ulykkesforsikring i selskabet.

Den 28/5 1998 anmeldte klageren ved sin advokat følgende til selskabet: "Jeg retter henvendelse til Dem som advokat for K.S. [klageren], idet jeg på vegne denne skal anmelde følgende skade under ovennævnte forsikring. Min klient fik den 14. januar d.å. foretaget en undersøgelse af speciallæge U.J., idet min klient på daværende tidspunkt havde meget betydelige gener i sit højre knæ. Ved undersøgelsen viste det sig, at min klient ganske alvorligt havde beskadiget minisken, korsbåndene og brusken, i det højre knæ. Der vedlægges kopi af speciallæge U.J.'s journal i forbindelse med indgrebet. Beskadigelsen af min klients højre knæ skete på skiferie i december 1993, min klient har dog først fået mulighed for at blive bekendt med skadens alvorlige omfang efter

ovennævnte undersøgelse, hvorfor min klient således først på nuværende tidspunkt har haft mulighed for at anmeldt dette overfor selskabet. På baggrund af ovennævnte skal jeg venligst anmode selskabet om at bekræfte anmeldelsen, idet jeg videre skal anmode om, at få meddelt hvilken mengrad som et således ødelagt knæ vil blive fastsat til."

Af den medfølgende speciallægejournal fremgår: "14.01.1998: OP. I spinalanalgesi gøres arthroscopia gen. dx. dom resectio meniscus mediale partial et condrectomia cont. fem. med. Stabilitetstest viser + 2 ved Lukmanns test. Intet Pivotshift. Ingen sideløshed. Skopi afslører læsion i den bagerste trediedel af mediale menisk samt en mindre forhornslæsion i menisken. Man afklipper ca. 20 procent af menisken. Tibiabrusken er pæn, men mediale femurkondyl er sæde for forandringer som artikulerer med 40 graders flektion til 80 graders fleksion gr. III bruskforandringer. Der shaves. Der er ingen gennemgående læsioner. Lat. kammer i orden. Patellafemoralt i orden. Ingen plica. Nylon i huden. Der instal. Mercain 10 mg. – morfin 5 mg. Der er anlagt kompr. forbinding."

I skrivelse af 10/6 1998 udbad selskabet sig en beskrivelse af, hvorledes skaden helt nøjagtigt var sket, oplysning om, hvornår klageren første gang efter uheldet blev behandlet samt oplysning op, hvilke læger/hospitaler, som havde behandlet klageren i forbindelse med uheldet.

I advokatens skrivelse af 3/7 1998 til selskabet hedder det: "Tak for Deres brev af 10. juni d.å., som skal besvares som følger: Ad. 1: skaden indtraf på skiferie i St. Moritz den 19. december 1993. Ad. 2: skadelidte er løbende blevet behandlet af zoneterapeut S.M. og fysioterapeut J.W. Ad. 3: skadelidte er blevet behandlet/opereret af speciallæge U.J. i januar 1998,jvf. mit brev af 26. maj d.å."

Herefter rykkede klagerens advokat selskabet for svar den 24/9 1998, den 7/10 1998 og den 16/10 1998.

I skrivelse af 20/10 1998 udbad selskabet sig behørig dokumentation for skadedatoen m.v., ligesom selskabet forbeholdt sig at gøre forældelse gældende.

Klagerens advokat har til støtte for, at skaden indtraf den 19/12 1993 fremlagt kopi af hotelregning for perioden 18/12 – 20/12 1993 fra St. Moritz.

Selskabets advokat har i skrivelse af 14/11 1998 til klagerens advokat bl.a. anført: "For det første foreligger utilstrækkelige oplysninger om omstændighederne ved den påberåbte tilskadekomst. Min klients anmodning med brev af 10. juni d.å. til Dem om en nøjagtig redegørelse for tilskadekomstens opståen er med Deres brev af 3. juli d.å. blot besvaret med en henvisning til, at skaden 'indtraf på skiferie i Sct. Moritz den 19. december 1993'. På grundlag af denne oplysning er det ikke muligt at afgøre, om Deres klient har været udsat for et ulykkestilfælde omfattet af policens dækning. Med den fremsendte hotelregning kan alene anses godtgjort, at Deres klient har opholdt sig i Sct. Moritz i dagene fra den 18. til den 20. december 1993. For det andet foreligger ingen lægelig godtgørelse af, at Deres klient ved den påberåbte tilskadekomst pådrog sig nogen lidelse omfattet af policens dækning. Min klients spørgsmål til Dem om, hvornår Deres klient efter tilskadekomsten blev lægebehandlet er ubesvaret, idet De blot har oplyst, at der har fundet en løbende behandling sted hos zoneterapeut og fysioterapeut, ligesom det foreliggende lægebrev af 14. januar 1998 alene viser, at Deres klient et det tidspunkt har været underkastet en operativ behandling.

På grund af fortsat uenighed anlagde klagerens advokat retssag mod selskabet ved Københavns Byret, hvilken retssag midlertidigt er udsat med henblik på nærværende sag ved Ankenævnet for Forsikring. Under retssagen har advokaten fremlagt sålydende erklæring, underskrevet af klageren den 5/6 1999: "Undertegnede, L.S. ... erklærer herved ... følgende:

at jeg den 19. december 1993 faldt på ski under et ophold i St. Moritz, Schweiz, hvorved mit højre knæ blev forvredet, samtidig med at knæet ved faldet stødte kraftigt ind i en klippe,

at mit højre knæ umiddelbart efter uheldet hævede kraftigt.

at jeg p.g.a. denne skade siden førnævnte dag løbende har konstateret smerter/gener i knæet.

at jeg i perioden fra 19. december 1993 til den 14. januar 1998 ikke har været udsat for andre udefrakommende påvirkninger af mit højre knæ,

at jeg først i forbindelse med fysioterapibehandlinger i 1997 og fysioterapeut J.V. ... gjorde mig opmærksom på, at der kunne foreligge en permanent skade af mit højre knæ, hvorfor jeg, på fysioterapeut J.V.'s foranledning, tog kontakt til overlæge, dr. med. U.J. KAS Gentofte,

at overlæge, dr. med. U.J. den 14. januar 1998 ved et arthroskopisk indgreb konstaterede skade på korsbånd, menisk og brusk i mit højre knæ ... , og

at jeg efterfølgende drøftede de konstaterede skader med overlæge, dr. med. U.J., der i den forbindelse meddelte, at de konstaterede skader på mit højre knæ sandsynligvis kunne henføres til førnævnte uheld, der, som nævnt, fandt sted den 19. december 1993."

I klageskriftet af 11/2 2000 har klagerens advokat bl.a. anført:

"**PÅSTANDE:** Indklagede tilpligtes at anerkende:

1) at der foreligger et ulykkestilfælde,
2) at dette ulykkestilfælde er omfattet af den forsikring, som klageren har tegnet hos indklagede,
3) at indklagedes eventuelle erstatningsansvar ikke er forældet.

...

ANBRINGENDER:

Til støtte for påstand 1) gøres det gældende:

at den skade, som klageren har pådraget sig den 19. december 1993, havde en pludselig ydre voldelig indvirkning på legemet,

at denne påvirkning har påført en beviselig beskadigelse af legemet til følge, og

at der derved er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsretlig henseende.

Til støtte for den nedlagte påstand 2) gøres det gældende:

at det fremgår af den af klageren tegnede familieforsikring hos indklagede, at det ulykkestilfælde som klageren har været udsat for er omfattet af dækningen.

Til støtte for den nedlagte påstand 3) gøres det gældende:

at skaden er anmeldt overfor indklagede inden fristerne i FAL § 29 er udløbet, og

at indklagedes mulige erstatningsansvar som følge heraf ikke er forældet."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at det påhviler en forsikringstager at sandsynliggøre, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Ved artroskopi den 14/1 1998 er en læsion af menisken konstateret. Klageren har imidlertid ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at læsionen er en følge af et dækningsberettiget ulykkestilfælde, som skulle være overgået ham den 19/12 1993.

Allerede derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard